

דף קד.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ז הי"ב עין משפט א.

מתנדב או נודר אדם יין בפנוי עצמו. ואין מתנדבין לוג יין ולא שני לוגין. שאין לנסכים לא לוג ולא שניים. ואין מתנדבין חמשה שאין חמשת לוגין ראיין לא לנסכי בהמה אחית ולא לנסכי שתי בהמות. אבל מתנדבין שלשה וארבעה ומשה ומעלה מפני שהוא ראיין לנסכי בהמות:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ז הי"ד עין משפט ב.

נדר חמשה לוגין או מירין לו השלם ששה ^כ שהרי קבען לקרבן. אבל אם נדר לוג או שניים פטור שהרי אין ראיין כלל לא הן ולא מקטן. ואין מתנדבין ולא נודרין פחות מלוג שמן. שאין לך מנחה פחותה מעשרון והיא צריכה לוג אחד שמן:

ג. **כسف משנה:** מתנדב או נודר אדם יין בפנוי עצמו. משנה בס"פ המנהות (דף ק"ד). ומיש ואין מתנדבים לוג יין ולא שני לוגין וכו'. משנה שם:

כ. **כسف משנה:** ומיש נדר כי לוגין אמורים לו השלם ששה וכו'. בס"פ המנהות (דף ק"ד) איבעיא להו יש קבוע לנסכים או אין קבוע לנסכים ה"ד כgonן דאיתני חמשה אי אמרת אין קבוע לנסכים משיך ומרקיב ארבעה מיניהם דחווי לאיל ואידך הו נדבה ומשמע התם דבעין לא איפשיטה ופסקה ריבינו לחומרא. ומיש אבל אם נדר לוג או כי פטור. הכי משמע שם בברייתא דקთני שמתנדבין [נסכים וכמה] שלשה לוגין וכו' יכול פחותה תיל בכיה: ואין מתנדבים ולא נודרים פחות מלוג שמן וכו'. מפורש בגמרא אצל דין שיבא בסמוך ואלי בא דתנא קמא:

הרמב"ם הל' שקלים פ"ב ח"ב

ען משפט ג.

ובמקdash היה לפניהם תמיד שלוש עשרה תבות. כל תבה במין שופר. ראשונה לשקלי שנה זו. שנייה לשקלי שנה שעברה. שלישיית לכל מי שיש עליו קרבן שטי תורים או שניי בניוונה אחד עולה ואחד חטא את משליך דמיון לتبאה זו. רביעית לכל מי שיש עליו עולה הועוף בלבד משליך דמיון לتبאה זו. חמישית למי שהתנדב מעות לקנות עצים לערקה בהן. ששית למי שהתנדב מעות ללבונה. שביעית למי שהתנדב זהב לכפרת. שמינית לモתר חטא את כגון שעיריש מעות לחטאתו ולקח חטא וחותיר מן המעות ישליך השאר לתוכה. תשיעית לモתר אשם. עשירית לモתר קני זבים וזבות ויולדות. אחת שעשרה לモתר קרבנות נזיר. שתיים שעשרה לモתר אשם מצרע. שלוש שעשרה למי שהתנדב מעות לעולה ביהמה:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ד ח"א

ען משפט ד.

מתנדב אדם ונודר עולה ושלמים **וכל** **מין שעירצה מהחמשה מיini מנהות הבאיין בגדר ונדרה.** **ומתנדב או**

ל. **כسف משנה:** מתנדב אדם ונודר עולה ושלמים וכו' כמו שביאנו. בפ"ב ובפרק י"ב מהלכות אלו: ומתנדב או נודרין בפני עצמו. משנה בס"פ המנהות (דף ק"ד). ומיש או לבונה בפני עצמה. בספרא פ"ט. ומיש או שמן בפני עצמו. בס"פ המנהות פלוגתא דר"ע ורבי טרפון ופסק קר"ט ובס"פ כל התדריר (זבחים צ"א) במשנה סבר ר"ש קר"ע. ויש לתמוה למה דחה רבינו דבריהם ופסק קר' טרפון וכותב הר"י קורוקוס ז"ל דעתם ממש דסתםلن תנא בפרק בתרא דמנהות (דף ק"ז) רבי טרפון דתנן הרי עלי שמן לא יפחוט

נודר מנהה ממנה נסכים לבהה מאי זה מין שלשה מני מנהות נסכים כמו שבארנו. ומתנדב או נודר יין בפני עצמו או לבונה בפני עצמה או שמן בפני עצמו או עזים לערקה מפני שהן קרבן שנאמר ילקרבן העצים:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ז ח"ג עין משפט ה.

כיצד. נדר שבעה הרי הן גנסבי כבש ואיל. נדר שמונה הרי אלו גנסבי שני אילים. תשעה גנסבי שור וכבש או גנסבי שלשה כבשים. נדר עשרה הרי אלו גנסבי שור ואיל או שני כבשים ואיל וכן עד לעולים:

דף קד:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ז ח"ב עין משפט א.
עין לעיל דף קד. עין משפט א

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ז ח"ג

כיצד. נדר שבעה הרי הן גנסבי כבש ואיל. נדר שמונה הרי אלו גנסבי שני אילים. תשעה גנסבי שור וכבש או

מלוג וכותב רשיי אך סתמא רבבי טרפון וכיון שכן היל מחלוקת ואחר כך סתום והלכה כסותם גם בפרק אלו מנהות ובפ' כל התדייר סובר כן שמואל עכ"ל ושותפים ישק, ועל הקדמתו אני מוסיף להזק טעם לפסוק כן דרכי נמי סבור כר"ט דההיא דמתני' הכי איתא הרי עלי שכן לא יפחות מלוג רבוי אומר ג' לוגין. ומיש או עזים למערכה. בסיפורא פ"ט:

בְּנָסֶכִי שֶׁלֶשֶׁה כְּבָשִׂים. נִדר עַשְׂרֵה תְּרֵי אֶלְגָּו בְּנָסֶכִי שֹׂר וְאַיִל או שְׁנֵי כְּבָשִׂים וְאַיִל וְכֵן עד לְעוֹלָם:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ז ח"א

עין משפט ד. עין לעיל דף קד. עין משפט ד

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ז ח"ב

מַתְנִדְבֵּן או נִודֵר אֲדָם יֵין בְּפָנֵי עַצְמוֹ. ^ט וְאֵין מַתְנִדְבֵּן לֹוג יֵין וְלֹא שְׁנֵי לֹוגין. שְׁאֵין בְּנָסֶכִים לֹא לֹוג וְלֹא שְׁנִים. וְאֵין מַתְנִדְבֵּן חִמְשָׁה שְׁאֵין חִמְשָׁת לֹוגין רָאוּין לֹא לְנָסֶכִי בְּהַמָּה אַחַת וְלֹא לְנָסֶכִי שְׁתִּי בְּהַמָּות. אֶבֶל מַתְנִדְבֵּן שֶׁלֶשֶׁה וְאַרְבָּעָה וְשֶׁשֶׁה וְמִשְׁשָׁה וְמַעַלָּה מִפְנֵי שְׁהָן רָאוּין לְנָסֶכִי בְּהַמָּות:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ז ח"ב

עין משפט ג.

שְׁנִים מַתְנִדְבֵּן או נִודְרֵין. קָרְבָּן אַחַד עוֹלָה או שְׁלָמִים אֶפְלוּ פְּרִידָה אַחַת שֶׁל תּוֹרִים או בְּנֵי יוֹנָה מִבְּיאֵין אַוְתָּה בְּשִׁתְפּוֹת. אֶבֶל הַמְנַחָּה אֵינָה בָּאה בְּשִׁתְפּוֹת. וַדְּבָרִים אֶלְגָּו הַן דְּבָרִי קְבָּלה:

ט. **כָּסֶף** **מְשָׁנָה:** מַתְנִדְבֵּן או נִודֵר אֲדָם יֵין בְּפָנֵי עַצְמוֹ. מְשָׁנָה בְּס"פְּ המנהות (דף ק"ד): וּמִי"ש וְאֵין מַתְנִדְבֵּים לֹוג יֵין וְלֹא שְׁנֵי לֹוגין וּכְרוּ. מְשָׁנָה שָׁם:

ג. **כָּסֶף** **מְשָׁנָה:** שְׁנִים מַתְנִדְבֵּנים או נִודְרִים וּכְרוּ אֶפְלוּ פְּרִידָה אַחַת אֶבֶל הַמְנַחָּה אֵינָה בָּאה בְּשִׁתְפּוֹת. מְשָׁנָה וְגִמְرָא בְּס"פְּ המנהות (דף ק"ד):

עין משפט ד.

הרמב"ם הל' מעשה הקרbenות פ"ג ה"א

שניהם שרצו להביא שלמים או עליה בשותפות מביאין בין בנדך בין בנדר בין בנדבה. ואפלו עוף יבוא בשותפות:

הרמב"ם הל' מעשה הקרbenות פ"ד ח"ב

עין לעיל עין משפט ג

עין משפט ה.

אמיר הרי עלי מאה ועשרים ואחד עשרון מביא מאה ועשרים בשני כלים ששים בכל כלי ומביא עשרון אחד בכל השלישי. אמר הרי עלי עשרון יביא עשרון אחד. הרי עלי עשרונות יביא שניים. פרש נdro ושבח כמה עשרון פרש יביא ששים עשרון בכל אחד. שבח כמה עשרון פרש ובאי זה מין קבעו. הרי זה מביא ששים עשרון מכל מין ומין מהמשתן:

ס. כסף משנה: שנים שרצו להביא שלמים או עליה בשותפות מביאין וכו' ואפלו עוף יבוא בשותפות. משנה בס"פ המנהות (ק"ד). ויליף לה בגמרה מקראי ואיתא נמי בת"כ פ' ויקרא:

ע. כסף משנה: ומיש אמר הרי עלי קב"א עשרון וכו'. פשוט הוא: אמר הרי עלי עשרון וכו'. משנה בפ"ב דמנחות (דף ק"ד): ומיש פריש נdro ושבח וכו'. שם במשנה ופירש"י יביא ס' עשרונים דבטפי מהכי ליכא לסתוקי (דאין מנהה יתרה על ס' עשרונים) دائיב ציר מהכי נדר לא איכפת לנו דמתנה ואומר כמה שפירשתי יהיו לנדרי והשאר יהא נדבה עכ"ל. וכותב רבינו בכל אחד כן פירש"י ומוכרכ הוא. ומיש שבח כמה עשרון פרש ובאי זה מין קבעו הרי זה מביא ששים עשרון מכל מין ומין מהמשתן. שם במשנה פירשתי מנהה של עשרונים ואני יודע מה פירשתי יביא ס' עשרון רבוי אומר יביא מנהה של עשרונות מאחד עד ששים ומשמע דהלהכה כת"ק. ולפי זה ציריך לדוחוק ולומר שפרש רבינו דה"פ מביא ס' עשרון מכל מין מהמשתן ונמצא מביא שלוש מאות עשרון וטעמא משום דכיוון שאינו יודע מאייזו מנהה נדר וכמה עשרונות נדר הא איכא לסתוקי שמא ס' עשרון נדר ואיכא לסתוקי בכל מנהה מהמשתן המנהות:

עין משפט וו.

הרמב"ם הל' מעשה הקרbenות פ"ז ח"ה

האומר **הִרְיָה עַלְיָה מְנֻחָה**. **בָּיִת אֶחָת מְחֻמְשָׁת מֵינִי מְנֻחָות** ה^{בָּ}באות בְּגִנְדָּר וְנִדְבָּה. אמר **הִרְיָה עַלְיָה מְנֻחָות יְבִיא שְׁנִי** מְנֻחָות מְחֻמְשָׁתן. אמר **הִרְיָה עַלְיָה מִן מְנֻחָות יְבִיא שְׁנִי** מְנֻחָות מְמִין אחד. **הִרְיָה עַלְיָה מֵינִי מְנֻחָות יְבִיא שְׁתִּי** מְנֻחָות מְשִׁנִּי מִינִים. וכן אם אמר מֵינִי מְנֻחָה יְבִיא שְׁנִי מִינִין. קבע נדרו בְּמִין מְהָن וְשָׁכַח מְבִיא חֻמְשָׁתן:

עין משפט ח.

הרמב"ם הל' מעשה הקרbenות פ"ז ח"ז

עיין לעיל עין משפט ה

כ. **כسف** משנה: האומר הרוי עלי מנהה וכו' משנה בפרק בתרא דמנחות (דף ק"ד): אלא שם"ש בספרים באומר הרוי עלי מנהה יביא שני מיני מנהות אלו אלא יביא שתי מנהות ואפילו ממין אחד. ונראה דהאי מיני טעות סופר הוא וצריך למחוקו וכך היא הගירסה הנכונה יביא שתי מנהות מחמשתן. וכן מ"ש בספרים אמר הרוי עלי מיני מנהות גם הוא טעות סופר וצריך למחוק מיני ולכתוב במקומו מין וכן מצאתי בספר מוגה: אמר הרוי עלי מין מנהות וכו'. בריתאת שם (דף ק"ה). ומ"ש וכן אם אמר מיני מנהה וכו'. שם בעיא ולא אפשריטה ויש לתמהה למה פסקה לחומרא דהא איכא למיחש דמייתי חולין בעזרה וניל דמייתי ומתנה שאם אינו חייב בה תהא נדבה: קבע נדרו במין מהם ושכחו וכו'. משנה שם (דף ק"ד):